

Vis de poet

Vasile Alecsandri

Ea era frumoasă, dulce, încântătoare,
Ca o floare vie, căzută din soare;

Lumea-namorată și de doruri plină
O slăvea în taină ca pe o regină,

Și pe când nici visul nu-ndrăznea, nici dorul
Până lângă dânsa să-și înalțe zborul,

Gingaș, cu iubire, un poet ferice
Prin a lui cântare îndrăznea a-i zice:

Când privesc la tine, scumpa mea iubită,
Ca o liră dulce inima-mi trezită

Cântă și serbează bunurile vieții,
Farmecul iubirii și al tinereții.

Când privesc la tine, draga mea frumoasă,
Raiul îmi deschide poarta-i radioasă,

Și zăresc printr-înșa plaiul nemuririi,
Unde ne așteaptă îngerul iubirii.

Atunci omenirea, viața de amaruri
Se îmbracă-n ochii-mi cu plăcute daruri;

Patria-mi ascunde chinurile-i grele,
De zâmbește vesel fericirii mele,

Și tot ce încântă, tot ce dă uimire,
Tot ce-nalță omul la dumnezeire,

Dragostea, virtutea, dulcea poezie,
Îmi șoptesc de tine și mă-nchină ție!

Iar când, mult ferice, îmi aduc aminte
Că între-a noastre inimi sunt legături sfinte,

Că tu, înger dulce, tu, minune vie,
Ai venit din ceruri ca să te dai mie!

C-al tău sân fierbinte bate pentru mine,

POEZII ONLINE

C-a ta frumusețe este al meu bine...

O! atunci, iubită, sufletu-mi s-aprinde,
Nobilă mândrie vine de-l cuprinde,

Și simt că el numai e menit pe lume
De a fi altarul scumpului tău nume!

Astfel la picioare-i poetul cânta,
Iar ea, vărsând lacrimi, blând îl asculta,

Și-n a sa uimire gingașă, adâncă,
Îl ruga, zâmbindu-i, să mai cânte încă:

Spune-mi ce minune, care scump odor
Ar putea în lume să-ți insufle dor?

Care vis de aur s-a oprit din cale
Ca să fie visul tinereții tale?

Vrei pe-aripe dalbă unui sprinten nor
Cerul și pământul să-i alergi ușor?

Vrei s-anin pe frunte-ți mărgăritărele,
Salbe înșirate pe raze de stele?

Vrei tu la picioare-ți lumea s-o închin?
Vrei să fii regina cerului senin?

Spune-mi, ce minune dorești ca să nască
Pentru-a ta plăcere dragostea-mi cerească?

Dragul meu poete! nu doresc odoare,
Din a ta cunună vreau numai o floare.

Acea floare scumpă dacă aș avea,
Altă-mpodobire pe frunte n-aș vrea.

Și numai amorul care mă învie
Ar întrece-n mine falnica-mi mândrie!

Tu ești visul gingaș ce din zborul său
Varsă încântare sufletului meu.

Tu-mi îndulcești viața, tu-mi șoptești din stele,
Tu luminezi calea rugăciunii mele,

Și în veci pe tine cu drag te găsesc

POEZII ONLINE

În orice îmi place, în orice iubesc,

Ș-o credință sfântă de la cer îmi vine
Că în altă lume m-am iubit cu tine.

O! mult îmi e scumpă închinarea ta,
Căci, iubind, amorul tu știi a-l cânta.

Și prin armonia dulcii tale lire
Vom zbura-mpreună către nemurire.

O! pleacă-a ta frunte pe inima mea,
De ascultă dorul ce șoptește-n ea,

Ș-apoi cântă lumii țara mea slăvită,
Cântă România și pe-a ta iubită!

Cine-ar putea crede că acest amor
A fost o părere, un vis trecător?

Poetul visase, cum visez poezii,
Flori de altă lume pe cărarea vieții.

Iar când la lumină ochii a deschis,
În ceruri zburase cerescul său vis!

O, vis al iubirii! zis-a el cu jale,
Simțind două lacrimi pe genele sale.

Scumpă nălucire! te întoarce-n rai,
Mergi de înflorește pe cerescul plai,

Căci un vis, ca tine, așa de ferice,
A-nflori nu poate pe pământ, aice!